

[Per Hækkerup.]

varer os imod at tale om det flertal — socialdemokrater og socialistisk folkeparti — der er blevet etableret, med den motivering, at jo mere vi taler om dette flertal, jo mere understreges også dette flertals ansvar, tror jeg ikke hr. Hilmar Baunsgaard behøver at løfte denne lidt pedantiske, moralske pegefinger over for os. Vi har jo haft et udmærket samarbejde igennem mange år, og jeg er sikker på — vi håber det i hvert fald — at vi også vil have det i årene fremover. Hr. Hilmar Baunsgaard ved uden tvivl, hvorledes vi ser på spørgsmålet om ansvar, og jeg tror også, jeg i mine bemærkninger her i formiddags understregede, at den lære må socialistisk folkeparti dog have draget, at når man sidder i denne sal med 20 medlemmer, så har man et ansvar, også et ansvar over for sine vælgere, men i det hele taget et ansvar for, hvorledes tinget kan komme til at arbejde.

Den frygt, som hr. Hilmar Baunsgaard gav udtryk for: at nu skulle socialdemokratiet altså først gennemføre en masse udgiftkrævende, men dejlige love — dejlige for befolkningen — ved hjælp af socialistisk folkeparti, og så skulle vi bagefter komme til hr. Hilmar Baunsgaard og partierne i højre side af salen og sige: nu skal regningen dækkes — den frygt er ubegrundet. Der bliver ikke tale om at føre en sådan politik fra socialdemokratiets side, og jeg er overbevist om, at også socialistisk folkeparti i den henseende — sådan forstod jeg hr. Aksel Larsens ord — vil erkende, at man må handle ansvarligt over for de udgifter, man er med til at bevilge. Det gælder selvfølgelig ikke blot socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, det gælder også andre partier. Jeg siger dette uden at ville vende tilbage til diskussionen mellem hr. Poul Møller og undervisningsministeren.

Til hr. Niels Westerby har jeg heller ikke særlig mange bemærkninger. Jeg var i og for sig lidt interesseret i — men det er måske et mere akademisk spørgsmål — at få afklaret, hvad det egentlig var for en position, hr. Niels Westerby og hans parti indtog. De var ikke i opposition, men de var heller ikke støtteparti. Da de heller ikke er regeringsparti, er det lidt svært at gætte, hvor de egentlig befinder sig på skalaen.

Men måske bliver vi klar over det, efterhånden som lovgivningsarbejdet skrider frem i de kommende dage, uger og måneder.

Må jeg sige om det dagsordensforslag, som hr. Niels Westerby har fremsat, at det kan vi i mit parti ikke tiltræde. Jeg synes ikke — men jeg skal nok passe på ikke at optræde som skolemester — det er særlig klart udtrykt. Det indebærer, hvis man accepterer det, at man låser indkomstfordelingen fast. Sådan som det siges her, er der ikke åbnet muligheder for ændring af indkomstfordelingen, selv om de fleste sikkert vil være enige i, at der findes befolkningsgrupper i Danmark, hvis indkomstniveau er så lavt, at de under alle omstændigheder — under alle omstændigheder — må og skal have forbedret deres indkomstforhold. Men indkomstfordelingen låses fast med den formulering, som hr. Niels Westerby har givet.

Jeg tror, det er uklogt at vedtage et dagsordensforslag med det indhold og, som statsministeren siger, på dette tidspunkt overhovedet blande sig i forholdet mellem arbejdsmarkedets parter. Jeg tror ikke, det gavner mulighederne for en fredelig udgang af overenskomstsituationen. Jeg vil derfor tillade mig på mit partis vegne at fremsætte et andet dagsordensforslag med følgende indhold:

„For ikke i folketinget at foretage noget, der kan forstyrre forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter, afvises den først foreslåede dagsorden, og tinget fortsætter forhandlingen om finanslovsforslaget.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor).

Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Der er fremsat ønske om afbrydelse af forhandlingen. Jeg skal herefter udsætte tingets møde. Det genoptages kl. 15⁴⁰.

Mødet udsat kl. 15⁸.